

Sygn. akt II Ka 174/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 września 2022 r.

Sąd Okręgowy w Koninie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Karol Skocki

Protokolant: p.o. sekr. sąd. Sandra Czerniejewska

przy udziale prokuratora Adama Webera

po rozpoznaniu w dniu 2 września 2022 r.

sprawy E. W. (1)

oskarżonej o czyn z art. 177 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonej

od wyroku Sądu Rejonowego w Turku z dnia 2 marca 2022 r.

sygn. akt II K 419/21

1. Utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok.
2. Zasądza od oskarżonej na rzecz oskarżyciela posiłkowego J. D. (1) kwotę 840 zł tytułem zwrotu poniesionych kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.
3. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. N. B. kwotę 516,60 zł tytułem kosztów nieopłaconej obrony udzielonej oskarżonej z urzędu w postępowaniu odwoławczym.
4. Zwalnia oskarżoną od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Karol Skocki

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 174/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		

1. CZĘŚĆ WSTĘPNA	
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji	
Wyrok Sądu Rejonowego w Turku z dnia 02 marca 2022r., sygn. akt II K 419/21	
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację	
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącnego	
# oskarżyciel posiłkowy	
# oskarżyciel prywatny	
# obrońca	
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącnego	
# inny	

0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa		

	<p>materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu</p>	
#	<p>art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka</p>	

#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
0.11.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	Zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
0.12.1. Ustalenie faktów					
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.12.2. Ocena dowodów					

0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		

<p>2.</p>	<p>1. Obrazę przepisów prawa materialnego tj. art. 177 § 1 kk w zw. z art. 22 ust. 1 i 4 oraz art. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997r. – Prawo o ruchu drogowym poprzez błędną wykładnię tych przepisów sprowadzających się do bezpodstawnego przyjęcia, że przepisy tej ustawy nakładają na kierującego dokonującego zmianę kierunku jazdy obowiązek upewnienia się, czy nie jest wyprzedzany oraz obowiązek ustąpienia pierwszeństwa pojazdowi, który wykonuje manewr wyprzedzenia,</p> <p>2. Obrazę przepisów postępowania, tj. art. 424 § 1 pkt. 2 kpk poprzez niewyjaśnienie podstawy prawnej wyroku, a poprzestanie jedynie na przepisaniu treści zarzutu i przyjętej jego</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
-----------	--	---	--

kwalifikacji
prawnej,

3. Art. 170
§ 1 pkt. 2
kpk poprzez
oddalenie
wniosku
dowodowego o
przeprowadzenie
uzupełniającej
opinii biegłego z
zakresu
kryminalistycznej
rekonstrukcji
wypadków
drogowych o
pozostałe
pytania, tj. 1-12
oraz 15-16
zawarte w
piśmie obrońcy
z dnia 27.12.21r.
albowiem –
wbrew
twierdzeniom
sądu –
okoliczności w
nich zawarte nie
były
przedmiotem
opinii biegłego z
dnia 06.09.21r.

4. Obrazę
przepisów
postępowania
mająca wpływ
na treść wyroku
tj. art. 7 kpk
poprzez:

- dokonanie
dowolnej, a
nie swobodnej
oceny zeznań
pokrzywdzonego
J. D. polegającej
na
bezpodstawnym

uznaniu, że zeznania tego pokrzywdzonego są w pełni zgodne z prawdą, szczerę, konsekwentne i logiczne oraz że uzupełniają się z opinią biegłego, podczas gdy prawidłowa analiza i ocena tego dowodu powinna prowadzić do wniosku, że zeznania te są niezgodne z prawdą, nieszczerę, niekonsekwentne, nielogiczne i nie znajdują oparcia w opinii biegłego z zakresu ruchu drogowego, w konsekwencji obraży w/w przepisu postępowania, zarzucam sądowi dopuszczenie się błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, polegające na bezpodstawnym przyjęciu, że pokrzywdzony J. D. w momencie rozpoczęcia skrętu w lewo przez oskarżoną był w trakcie wyprzedzania

oskarżonej i
znajdował się na
wysokości tyłu
jej pojazdu oraz
dokonania przez
oskarżoną E.
W. gwałtownego
skrętu czym
miała
doprowadzić do
zderzenia się
pojazdów,
podczas gdy
z zebranego
materiału
dowodowego
wnika, iż
pokrzywdzony
nie wyprzedzał
pojazdu
oskarżonej, lecz
jedynie zmierzał
do jej
wyprzedzania,
co jednocześnie
wyklucza aby
do zderzenia
pojazdów doszło
w wyniku
naglego
wykonania
skrętu w lewo
przez oskarżoną,

- dokonanie
dowolnej, a
nie swobodnej
oceny wyjaśnień
oskarżonej E. W.
w zakresie, w
jakim Sąd nie
dał im wiary,
a które są
konsekwentne,
zgodne z prawdą
i znajdują wbrew
twierdzeniom
Sądu oparcie w
opinii biegłego
z zakresu ruchu

drogowego, a
zatem w całości
powinny one
zostać uznane
za wiarygodny
n dowód w
sprawie w
konsekwencji
obrazy w/w
przepisu
postępowania,
zarzucił sądowi
dopuszczenie się
błędu w
ustaleniach
faktycznych
przyjętych za
podstawę
wyroku,
polegające na
bezpodstawnym
przyjęciu, że
oskarżona E. W.
swoim
zachowaniem
naruszyła zasady
ruchu
drogowego i
doprowadziła do
wypadku,
podczas gdy
z zebranego
materiału
dowodowego
wynika, iż
oskarżona
sygnalizowała
zamiar skrętu
w lewo zarówno
kierunkowskazem
jak i wolną jazdą
oraz zjechaniem
własnym
pojazdem do
osi jezdni, a
także należycie
upewniła się
czy jej manewr
nie spowoduje
zagrożenia w

ruchu drogowym,
- dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny opinii biegłego z zakresu ruchu drogowego poprzez uznanie opinii biegłego za podstawę ustaleń faktycznych w zakresie, w jakim biegły wskazał, iż oskarżona spowodowała wypadek a pokrzywdzony jedynie przyczynił się do niego, podczas gdy biegły swymi konkluzjami wykroczył poza zakres swoich kompetencji, a ustalenie odpowiedzialności za zdarzenie jest wyłączną kompetencją sądu orzekającego w sprawie albowiem wymaga wykładni norm ustawy i mieści się w kategoriach ocen prawnych, a nie ustaleń co do faktów czyli przebiegu zdarzenia drogowego, w

	<p>konsekwencji naruszenia w/w przepisu postępowania, zarzucił sądowi dopuszczenie się błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, polegające na bezpodstawnym przyjęciu, iż oskarżona spowodowała wypadek, zaś pokrzywdzony jedynie przyczynił się do wypadku, podczas gdy z zebranego materiału dowodowego wynika, iż pokrzywdzony naruszył zasady o większym ciężarze gatunkowym niż oskarżona.</p>		
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Sąd odwoławczy w toku kontroli apelacyjnej nie dopatrzył się uchybień w ocenie dowodów, którą</p>			

przeprowadził
Sąd I instancji.
Ocena dowodów
przeprowadzonych
w toku
postępowania
pozostaje pod
ochroną prawa
procesowego
(art. 7 kpk),
gdyż została
poprzedzona
ujawnieniem w
toku rozprawy
głównej
całości
okoliczności
sprawy (art.
410 kpk) i
to w sposób
podyktowany
obowiązkiem
dochodzenia
prawdy oraz
wyczerpującego i
logicznego - z
uwzględnieniem
wskazań wiedzy
i doświadczenia
życiowego -
uzasadnienia
przekonania
sądu, zgodnie
z wymogami
określonymi w
art. 424 kpk
(por.m.in.:
wyrok Sądu
Najwyższego z
dnia 23 lipca
2003 r., sygn. V
KK 375/02, LEX
nr 80278).

Sąd wydał wyrok
na podstawie
analizy
całości
ujawnionych w
toku

postępowania
okoliczności,
mających
znaczenie dla
przedmiotowego
rozstrzygnięcia,
wobec czego
ocena
zgromadzonego
w sprawie
materiału
dowodowego nie
uchybia treści
art. 410 kpk

Wbrew
twierdzeniom
skarżącego –
Sąd I instancji
dokonał w
przedmiotowej
sprawie
prawidłowych
ustaleń
faktycznych w
zakresie
sprawstwa
oskarżonej co do
zarzucanego jej
czynu z art. 177 §
1 kk.

Na sprawstwo
oskarżonej w
niniejszej
sprawie
wskazuje w
sposób nie
budzący
wątpliwości
zebrany materiał
dowodowy.

Wbrew
twierdzeniom
skarżącego
obrońcy na
sprawstwo
oskarżonej
wskazują

zeznania samego
pokrzywdzonego
J. D. (1), które
Sąd I instancji
prawidłowo
ocenił jako
wiarygodne.
Pokrzywdzony
od samego
początku w
sposób
konsekwentny
przedstawiał
przebieg
zdarzenia,
wskazując, iż
po rozpoczęciu
manewru
wyprzedzania
przez niego,
kiedy był na
wysokości
pojazdu
oskarżonej –
oskarżona
wykonała skręt
w lewo.
Wiarygodność
zeznań
pokrzywdzonego
wzmaga
okoliczność, iż
przyznał się on
także, iż
sam poruszał
się z prędkością
powyżej
dopuszczalnej
na tamtym
terenie. Co
najważniejsze
jednak –
zeznania te
zbieżne z
ustalenia
biegłego z
zakresu
rekonstrukcji

wypadków
drogowych.

Wbrew
twierdzeniom
skarżącego
obrońcy – Sąd I
instancji
dokonał
prawidłowej
oceny wyjaśnień
oskarżonej E. W.
(1) , uznając
je za
niewiarygodne.

Odkreślić
należy, iż stały
one w opozycji
do pozostałego
materiału
dowodowego,
który legł u
podstaw
ustalania stanu
faktycznego –
w szczególności
zeznań
pokrzywdzonego
J. D. (1) oraz
opinii biegłego.

Analogicznie
należy traktować
zarzuty
skarżącej w
zakresie opinii
biegłego z
przeprowadzonych
badań wypadku
drogowego.

Opinia ta jest
jasna, pełna i
logiczna a także
koresponduje z
pozostałym
materiałem
dowodowym.

Z opinii tej
wynika w sposób

nie budzący
wątpliwości, iż
przyczyną
powstania
wypadku
drogowego było
nieprawidłowe
niezgodne z
przepisami
Prawa o ruchu
drogowym
postępowanie
kierującej
samochodem K.
(...) E. W. (1),
która podczas
wykonywania
skreću w lewo
nie udzieliła
pierwszeństwa
przejazdu
jadącemu już
lewym pasem
ruchu
kierującemu
samochodem B.
J. D. (1).

Przy czym biegły
też wskazał na
przyczynienie się
pokrzywdzonego
do
przedmiotowego
zdarzenia, w
postaci
nadmiernej
prędkości, co
też nie umknęło
uwadze Sądu,
jednak stara się
nie zauważać
skarżący – iż
przyczyną
powstania
wypadku
pozostaje
zachowanie się
oskarżonej.

<p>Wobec powyższego zarzuty skarżącego stanowią jedynie polemikę z prawidłowymi ustaleniami Sądu orzekającego.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>- zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonej od zarzutu popełnienia czynu z art. 177 § 1 kk, po uprzednim dopuszczeniu i przeprowadzeniu dowodu z odpowiedzi na pytania z pisma obrońcy z dnia 27.12.21r.. znajdujących się w uzupełniającej opinii biegłego z zakresu kryminalistycznej rekonstrukcji wypadków drogowych na okoliczność nieprawidłowej obserwacji przedpola jazdy przez pokrzywdzonego, podjęcia przez pokrzywdzonego nieprawidłowej taktyki i techniki</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

jazdy oraz braku
możności
zaniechania
manewru skrętu
w lewo przez
oskarżoną ,
ewentualnie w
przypadku nie
uwzględnienia
powyższego
wnióśł o
uchylenie
zaskarżonego
wyroku i
przekazanie
sprawy do
ponownego
rozpoznania

Zwiąże o
powodach
uznania wniosku
za zasadny,
częściowo
zasadny albo
niezasadny.

Sąd odwoławczy
nie podzielił
zarzutów
zawartych w
apelacji obrońcy
oskarżonego, a
nie znalazł przy
tym uchybień
podlegających
uwzględnieniu z
urzędu i
powodujących
konieczność
zmiany bądź
uchylenia
zaskarżonego
rozstrzygnięcia.

4.
OKOLICZNOŚCI
PODLEGAJĄCE

**UWZGLĘDNIENIU
Z URZĘDU**

1.

Zwiążle o
powodach
uwzględnienia
okoliczności

**5.
ZSTRZYGNIECIE
SĄDU
ODWOŁAWCZEGO**

**0.15.1.
Utrzymanie w
mocy wyroku
sądu
pierwszej
instancji**

0.11.

Przedmiot
utrzymania w
mocy

**0.1 Wina i
sprawstwo
oskarżonej**

Zwiążle o
powodach
utrzymania w
mocy

Wina,
sprawstwo
oskarżonej nie
budzą
wątpliwości
Sądu
Odwoławczego i
nie wymagały
w tym zakresie

ingerencji tegoż Sądu.			
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
0.0.11.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwiężle o powodach zmiany			
0.1			
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			

3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II. III.	<p>Uwzględniając, iż również w toku postępowania odwoławczego oskarżyciel posiłkowy reprezentowany był przez pełnomocnika z wyboru Sąd na podstawie § 11 ust. 2 pkt. 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie zasądził na rzecz oskarżyciela posiłkowego kwotę 840 zł tytułem zwrotu poniesionych kosztów pomocy prawnej w postępowaniu odwoławczym.</p> <p>Sąd na podstawie §17 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa</p>	

kosztów
nieopłaconej
pomocy prawnej
udzielonej przez
adwokata z
urzędu (tj. Dz. U.
z 2019 r., poz.
18) zasądził od
Skarbu Państwa
na rzecz adwokat
N. B. kwotę
516,60 zł z tytułu
zwrotu kosztów
nieopłaconej
pomocy prawnej
udzielonej
oskarżonej E. W.
(1) z urzędu
w postępowaniu
odwoławczym.

Na podstawie
art. 624 kpk
Sąd zwolnił
oskarżonego od
zapłaty na rzecz
Skarbu Państwa
części kosztów
sądowych za
postępowanie
odwoławcze,
całością tych
kosztów
obciążając Skarb
Państwa.

7. **PODPIS**

Karol Skocki